

خبرهای روز

کمبود انسولین در بازار دارویی ایران

در هفته‌های اخیر، گزارشات متعددی از کمبود انواع انسولین در داروخانه‌های سراسر کشور منتشر شده است؛ دارویی حیاتی که بسیاری از بیماران دیابتی برای کنترل قند خون خود به آن وابسته‌اند. به گفته انجمن‌های حمایت از بیماران و برخی داروسازان، توزیع انواعی از این دارو در بازار به طور محسوسی کاهش یافته و بیماران در تأمین آن با دشواری روبه‌رو شده‌اند. بررسی‌ها حاکی از آن است که اختلال در روند واردات انسولین‌های اروپایی و تأخیر در تخصیص مجوزهای توزیع از دلایل اصلی کاهش موجودی انسولین در داروخانه‌ها بوده است. برخی از این منابع همچنین اشاره می‌کنند که هم‌زمان با این روند، یکی از واردکنندگان انسولین با منشأ هندی که محصولاتش در ماه‌های گذشته با استقبال کمتری از سوی بیماران روبه‌رو شده بود، برای حفظ سهم خود در بازار اهرم‌های فشار متعددی علیه سازمان غذا و دارو به کار برده است؛ موضوعی که نگرانی‌هایی درباره تأثیر منافع تجاری بر تصمیمات تنظیمی در حوزه دارو ایجاد کرده است.

کارشناسان تأکید می‌کنند سیاست‌های حمایت از تولید داخل باید به‌گونه‌ای طراحی و اجرا شود که تولید واقعی و باکیفیت داخلی تقویت شود، نه اینکه صرفاً بهانه‌ای برای محدودکردن واردات داروهای مؤثر یا حمایت از تولیدات غیراستاندارد شود. نباید اجازه داد برخی بازیگران تولیدنما با سوءاستفاده از شعار حمایت از تولید داخل، صرفاً با بسته‌بندی محصولات وارداتی از هند و چین، آن هم با قیمت آری یکسان با قیمت محصولات اروپایی، از طریق فشار همه‌جانبه به سازمان غذا و دارو و لابی‌های مختلف جایگاه خود را در بازار تحکیم کرده و کیفیت دارو و حق انتخاب پزشک و بیمار را قربانی منافع کوتاه‌مدت خود کنند. در حال حاضر، پزشکان و بیماران دیابتی خواستار اقدام فوری سازمان غذا و دارو به منظور رفع کمبود و اطمینان از تداوم تأمین پایدار انسولین‌های باکیفیت در کشور هستند. کارشناسان هشدار می‌دهند هرگونه وقفه در دسترسی به انسولین، ناشی از محدودیت تعدادی واردات یا آزادسازی نرخ ارز، می‌تواند پیامدهای جدی برای سلامت بیماران و نظام درمانی کشور در پی داشته باشد.

ممنوعیت برگزاری آزمون‌های هفتگی برای دبستانی‌ها

معاون آموزش ابتدایی وزارت آموزش و پرورش از ممنوعیت برگزاری آزمون‌های هفتگی برای دبستانی‌ها خبر داد. رضوان حکیم‌زاده، با استناد به مصوبه ۹۵۱ شورای عالی آموزش و پرورش گفت: «ورود کتاب‌های کمک آموزشی و برگزاری آزمون‌های هفتگی توسط مؤسسات در دوره ابتدایی ممنوع است. کودک منبع درآمد هیچ مؤسسه‌ای نیست». او با تأکید بر لزوم هماهنگی کامل پیش از هرگونه همکاری آموزشی با نهادهای بیرونی گفت: «برآکنندگی در برنامه‌ها و تحمیل بار اضافی یادگیری بر معلمان و دانش‌آموزان، مغایر با سیاست‌های تحول‌آفرین معاونت آموزش ابتدایی است و تمامی طرح‌ها باید در چارچوب سرفصل‌های مصوب از جمله برنامه «توانا» اجرا شود». حکیم‌زاده با اشاره به اهمیت تولید محتوای آموزشی در سطح ملی و استانی گفت: «علاوه بر همکاری با شبکه آموزش، از ظرفیت استودیوهای آموزشی استان‌ها برای تولید و ضبط محتوای درسی و ویدئویی استفاده خواهد شد تا منابع آموزشی استاندارد در اختیار معلمان و دانش‌آموزان قرار گیرد».

گزارش

ازهر ۱۰ زن، ۳ نفر کم‌خونی دارند

فوبیل در ادامه به تأثیر تحریم‌های دارویی بر تأمین داروهای حیاتی اشاره می‌کند: «از زمان اعمال تحریم‌های یک‌جانبه آمریکا، دسترسی به برخی از داروهای ضروری بیماران هموفیلی با مشکل مواجه شده است. سه داروی حیاتی شامل هیومیت، فاکتور ۱۳ و فیبرینوژن که از طریق شرکت سی‌اس‌ال به‌رینگ تولید می‌شوند، تنها از طریق ارز با منشأ مشخص اروپایی قابل تهیه‌اند. این موضوع تأمین آنها را برای دولت بسیار دشوار کرده است. هم‌اکنون نشانه‌های کمبود جدی این داروها در استان‌های مختلف کشور مشاهده می‌شود». مشاور هیئت‌مدیره کانون بیماران هموفیلی ایران در بخش دیگر صحبت‌هایش توضیح می‌دهد: «کمبود داروی فیبرینوژن فقط بیماران خاص را درگیر نمی‌کند، بلکه زنان در هنگام زایمان را نیز در معرض خطر قرار می‌دهد. طبق آمار رسمی وزارت بهداشت در سال ۱۴۰۲، بیش از هزارو ۲۰۰ زن بر اثر نبود این دارو با مجبور به عمل برداشت رحم شدند یا جان خود را از دست دادند. این آمار بسیار نگران‌کننده است».

به گفته فوبیل، ارز زمان پرداخت ارز تا رسیدن دارو به دست بیمار، حدود شش ماه زمان نیاز است و اشاره می‌کند: «اگر انتقال ارز به‌موقع انجام نشود، بیماران آسیب مستقیم می‌بینند و حتی خطر مرگ نیز افزایش می‌یابد. کمبود فاکتور ۱۳ می‌تواند منجر به خون‌ریزی‌های مغزی شود. این داروها حیاتی هستند و دولت باید تأمین آنها را در اولویت قرار دهد».

افزایش تقاضا برای داروهای حاوی آهن

طبق گفته متخصص‌های حوزه دارو، تولید مکمل‌های مهم خونی طی سال‌های اخیر بیشتر شده که به شرایط جسمی زنان کمک می‌کند. با این حال هادی احمدی، عضو هیئت‌مدیره انجمن داروسازان ایران، در گفت‌وگو با «شرق» درباره وضعیت تأمین و تقاضای داروهای حاوی آهن در کشور توضیح می‌دهد: «به طور کلی در زمینه تولید داروهای آهن‌دار در کشور با کمبود خاصی مواجه نیستیم. در حالی‌که در سال‌های اخیر تقاضا برای این داروها کمی افزایش یافته، توضیح می‌دهد: «از یک سو، به دلیل افزایش آگاهی عمومی درباره اهمیت سلامت و پیشگیری از کم‌خونی و از سوی دیگر، افزایش موارد فقر آهن و آنمی در بین مردم، افرادی که دچار کم‌خونی شدید هستند، معمولاً نیاز به تزریق آمپول آهن دارند که هم نوع ایرانی و هم برند خارجی آن در بازار موجود است». احمدی در پاسخ به پرسشی درباره توصیه مصرفی این داروها می‌گوید: «من از ذکر نام برند خاصی خودداری می‌کنم، اما به طور کلی داروهایی که حاوی فروسولفات و اسید فولیک هستند، برای زنان مفیدند. معمولاً مصرف روزانه یک عدد از این مکمل‌ها توصیه می‌شود. بهتر است دارو بعد از غذا مصرف شود تا باعث تحریک معده نشود و از خوردن چای یا قهوه تا حدود دو ساعت پس از مصرف دارو خودداری شود، چون این نوشیدنی‌ها مانع جذب آهن می‌شوند. تقریباً همه اشکال دارویی و برندهای حاوی آهن در داروخانه‌های کشور موجود هستند و از نظر تأمین این اقلام دارویی، کشور با مشکلی مواجه نیست».

گزارش «شرق» از تخلیه ساختمان، بی‌پولی و فشارهای وارده به یک ساز و کار دانشگاهی

روزگار سخت انجمن جامعه‌شناسی

«شیرین احمدنیا»: هنوز هستند کسانی که با اسم جامعه‌شناسی به عنوان یک رشته علمی مشکل دارند و زمانی هم در ابتدای انقلاب فرهنگی سال ۱۳۵۹ اساساً عزم و قصد جدی برای تعطیلی این رشته وجود داشت

در سال ۱۳۷۰ در تهران، انجمنی غیرانتفاعی و مستقل در حوزه جامعه‌شناسی توسط گروهی از جامعه‌شناسان ازجمله غلام‌عباس

توسلی و محمد عبداللّهی شکل گرفت؛ انجمنی که قرار بود در حوزه جامعه‌شناسی، با ساخت پیوند با جامعه و گسترش آموزش عمومی جامعه‌شناسی، مسیری برای بازتعریف جایگاه علوم انسانی در کشور ایجاد کند و از سوی دیگر، امکانی برای اشتراک‌گذاری و بحث میان محققان و استادان علوم اجتماعی بسازد تا فضای راكد

تخلیه ساختمان انجمن جامعه‌شناسی

مرداد ۱۴۰۳، در روزهایی که کشور درگیر مسائل مختلفی بود، شهرداری تهران، در اقدامی پرابهام، مرکز آموزش‌های انجمن جامعه‌شناسی را بدون حضور متولیان آن تخلیه کرد. «مریم غلامی»، کارشناس و مسئول وقت مرکز آموزش انجمن جامعه‌شناسی بود. او درباره این ماجرا به «شرق» می‌گوید: «در سال ۱۳۹۲ زمانی که مؤسسات آموزشی زیادی وجود نداشتند، محمدامین قانع‌یارا، رئیس وقت انجمن جامعه‌شناسی، تصمیم به تأسیس چنین مرکزی گرفت. او معتقد بود باید فرصتی ساخت تا افراد محصل یا مدرس در دانشکده‌های علوم اجتماعی که با محدودیت سرفصل‌ها و روش‌ها دست و پنجه نرم می‌کنند و همین‌طور افراد خارج از میدان علم جامعه‌شناسی که دغدغه‌های اجتماعی دارند، با هم مواجه شوند و توان تعامل و توسعه علم خود را داشته باشند». غلامی می‌گوید با چنین طرح و دغدغه‌ای، در آن سال‌ها انجمن جامعه‌شناسی توانست با همراهی شهرداری و شورای شهر محلی برای فعالیت‌های خود پیدا کند: «در دوره شهردار وقت، پس از کشمکش‌های فراوان، انجمن توانست مکانی برای فعالیت‌های خود بگیرد. ما در ابتدای فعالیت ۲۵ کلاس تعریف کردیم و استقبال زیادی نیز از برنامه‌ها شد؛ زیرا نیاز به چنین فضایی در جامعه به‌شدت وجود داشت. ما از دانش‌آموزان دبیرستانی تا زنان و مردانی مسن در میان مخاطبین خود داشتیم و توانستیم فعالیت‌های خوبی کنیم». اما فعالیت‌های آزاد و متعدد این مرکز تا زمانی ادامه داشت که شهردار و مسئولان شهرداری تهران پس از انتخابات سال ۱۴۰۰ تغییر کردند: «در شورای شهر پنجم، مصوب شده بود ساختمان مرکز آموزش‌های انجمن جامعه‌شناسی و ساختمان‌هایی متعلق به نزدیک صد مرکز دیگر تا زمانی که مشغول به فعالیت باشند، باید مورد حمایت شهرداری باشند و حق بازپس‌گیری ساختمان از آنها وجود ندارد. اما در دوره شهردار جدید، فشارهای شهرداری تهران بر انجمن کمک‌شد که گرفت. ما بارها با حکم و دستور تخلیه مواجه شدیم و هر بار با نشان‌دادن قرارداد خود و مصوبه شورای شهر، به ما می‌گفتند مسئله حل شده است. اما در سال ۱۴۰۳ شهرداری تهران با این حرف که ما برای خرید واگن مترو نیازمند پول هستیم و باید ساختمان‌ها را بفروشیم، شروع به افزایش فشار و ارسال نامه تخلیه برای مرکز آموزش‌های انجمن جامعه‌شناسی کرد». به گفته می‌گوید اقدامات شهرداری حتی برخلاف قول و قرارهایی بود که در این دوره گذاشته بودند: «رئیس انجمن جامعه‌شناسی و مسئولان، بارها با شهرداری جلسه گذاشتند و حتی قرار شد به دلیل اینکه شهرداری نیز از این ارتباط و ساختمان سود ببرد، دوره‌هایی برای کارمندان شهرداری در حوزه علوم اجتماعی به تلاش‌های ما برای بازپس‌گیری اموال ناآرام ما داده است». او درباره غلامی، شهرداری فعلی اساساً با وجود انجمن جامعه‌شناسی مشکل دارد: «در دوره شهرداری جدید بارها مسئولان مختلف به ما گفتند که اعتقاد دارند انجمن جامعه‌شناسی باید منحل شود و این خواسته که بر طبق قانون و قرارداد ساختمانی به مرکز آموزش‌های انجمن اختصاص داده شود، یک خواسته زیادی است». حالا نیز این مرکز بسته شده است.

برخی حتی با اسم «جامعه‌شناسی» هم مشکل دارند

«شیرین احمدنیا»، دانشیار رشته جمعیت‌شناسی در دانشگاه علامه طباطبائی است که به‌تازگی به‌عنوان اولین رئیس زن جامعه‌شناسی انتخاب شده؛ انتخابی که موحی از امید را نسبت به انجمن جامعه‌شناسی ایجاد کرد. او درباره وضعیت فعلی انجمن جامعه‌شناسی و بقای این انجمن با وجود فشارهای موجود به «شرق» می‌گوید: «باید یادآوری کرد که هنوز هستند کسانی که با اسم جامعه‌شناسی به‌عنوان یک رشته علمی مشکل دارند و زمانی هم در ابتدای انقلاب فرهنگی سال ۱۳۵۹ اساساً عزم و قصد جدی برای تعطیلی این رشته وجود داشت. با این حال می‌دانیم که انجمن جامعه‌شناسی ایران، نهادی است با سابقه طولانی که در سال ۱۳۷۰ توسط گروهی از دغدغه‌مندان مسائل اجتماعی ایران تأسیس شد و از آن سال‌ها به بعد در تمام فرازونشیب‌های سیاسی و اجتماعی، با تلاش جامعه‌شناسان طب‌های مختلف و با درایت مدیران و اعضای خود، تاکنون توانسته در هر مرحله از مقاطع دشوار، از انواع فشارها، موانع، محدودیت‌های تحمیلی، تهدیدها، تنگ‌نظری‌ها و سگ‌اندازی‌ها به سلامت عبور کند». مدیر انجمن



محمدحسین موسوی

این حوزه در دانشگاه‌ها تغییر کند. اما حالا در سال ۱۴۰۴، بعد از بیش از سه دهه فعالیت، این انجمن با مشکلات متعددی در مسیر فعالیت خود مواجه است؛ از فقدان منابع مالی و حمایت‌های اقتصادی تا سگ‌اندازی که باعث شده بقی‌ای این انجمن دچار تردید شود، چه برسد به وظایف آن. انجمن جامعه‌شناسی که مهم‌ترین نهاد مستقل این علم است، این روزها به دنبال مکانی ثابت و آرامشی حداقلی برای فعالیت علمی می‌گردد.

جامعه‌شناسی ایران می‌گوید این انجمن باید هم حافظ استقلال و پویایی رشته جامعه‌شناسی باشد و هم به مسائل عینی جامعه پاسخ بدهد: «انجمن‌های علمی فضا‌های بازتری در مقایسه با دانشگاه‌ها در اختیار دارند و از امکان طرح و تحلیل مسائل روز و آنچه در نظر برخی حاشیه‌های ناامن تلقی می‌شود، بیشتر برخوردارند؛ چراکه وظیفه دارند به مردم پاسخ‌گو باشند. انجمن جامعه‌شناسی ایران به‌عنوان نهاد علمی و مدنی باید تلاش کند میان دانشگاه و جامعه پل ارتباطی ایجاد کند. باید همواره بکوشد علم جامعه‌شناسی را از اتاق‌های دسترس‌ناپذیر دانشگاهی و از حاشیه به متن گفت‌وگوهای اجتماعی بازگرداند». این استاد دانشگاه اما می‌گوید مشکلات ساختاری درونی این انجمن و همین‌طور مشکلات ناشی از ساختار کلی نظام علمی کشور بر فعالیت‌ها تأثیر مستقیم گذاشته است: «در سطح درونی، محدودیت منابع مالی و اداری، کمبود نیروی اجرایی ثابت و حرفه‌ای و دشواری در تداوم ارتباط فعال با اعضا، ازجمله موانعی هستند که روند برنامه‌ریزی و اجرای پروژه‌ها را کند می‌کنند. افزون بر این، تمرکز فعالیت‌ها در تهران و کمبود امکانات در شعب استانی، موجب شده ظرفیت علمی جامعه‌شناسان در سراسر کشور به‌طور کامل به کار گرفته نشود. منابع مالی انجمن محدود و ناکافی هستند، از نظر استقرار، دفتر مرکزی ما هنوز در محل دانشکده علوم اجتماعی دانشگاه تهران است و انجمن از خود فضای فیزیکی مستقلی ندارد. اما موانع بیرونی نیز تأثیر عمیقی دارند. آن‌طور که گفتیم علوم اجتماعی در کشور ما هنوز در جایگاه بایسته خود در تصمیم‌گیری‌های کلان قرار نگرفته است. نگاه سیاست‌گذاران به پژوهش‌های اجتماعی گاه ایزراری و کوتاه‌مدت است؛ درحالی‌که جامعه‌شناسی به درک بلندمدت از تغییرات اجتماعی نیاز دارد. نبود حمایت‌های پایدار در جهت توسعه پژوهش‌ها، محدودیت در دسترسی به داده‌ها به‌ویژه داده‌های مهمی که مهر محرمانه می‌خورند و محدودیت‌هایی که گاه در ارتباط با برگزاری نشست‌های با موضوعاتی که «حساس» یا «امنیتی» تلقی می‌شوند و ممانعت از دعوت از برخی صاحب‌نظرانی که باید از فیلترهای خاصی عبور کند، بر فعالیت‌های انجمن سایه افکنده‌اند». به گفته رئیس انجمن جامعه‌شناسی، «این انجمن تاکنون بیشتر بر منابع درون‌زا مانند حق عضویت، برگزاری دوره‌های آموزشی و راه‌های همکاری در پروژه‌های پژوهشی متکی بوده است. باین حال، روشن است که برای تداوم و گسترش فعالیت‌ها، نیاز به منابع پایدار و شفاف داریم. انجمن در سال‌های اخیر رویکرد خود را به سمت جلب حمایت‌های نهادی و غیردولتی سوق داده است تا بتواند استقلال مالی و در نتیجه استقلال فکری و اعتبار خود به‌عنوان نهاد مدنی را حفظ کند». یکی از مهم‌ترین معضلات انجمن در سال اخیر بسته‌شدن منابع از مدتی نامد آمد که چنین قراردی بازپس‌گیری فضای آموزش توسط شهرداری تهران در مرداد ۱۴۰۳ است، رئیس انجمن جامعه‌شناسی، بازتأسیس این مرکز را جزء اهداف انجمن می‌داند: «مرکز آموزش انجمن، قبل از بسته‌شدن مکان فیزیکی‌اش که چند سال پیش توسط شهرداری وقت تهران در اختیار انجمن جامعه‌شناسی ایران قرار گرفته بود و سال گذشته با تعطیلی اجباری از سوی شهرداری اموال جدید مواجه شد، در سال‌های گذشته تجربه‌های موفقی در برگزاری کلاس‌ها و کارگاه‌های علمی متنوع داشت. اخیراً، با توجه به خلأ و نیازی که برای افتتاح مجدد آن احساس می‌شد، هیئت‌مدیره دوره قبل انجمن، از گروهی از جوانان توانمند و مستعد دعوت کردند که عهده‌دار اداره این بخش از زیرمجموعه‌های انجمن شوند».

هر روز باید پاسخ‌گوی حراست و نهادهای مختلف باشیم

«سعید معیدفر»، رئیس پیشین انجمن جامعه‌شناسی است، او که از استادان بازنشسته دانشکده علوم اجتماعی دانشگاه تهران است، معتقد است که وجود انجمن‌های علمی باعث رفع نقص مهمی در دانشگاه خواهد شد: «هر دانشگاه و مرکز علمی دارد در تولید دانشجو و گسترش تعداد فارغ‌التحصیلان تلاش می‌کند، اما یک نقص جدی وجود دارد که آن فقر اجتماعات علمی است. اگر به تاریخ علم مراجعه کنیم، در جایی معمولاً علم توسعه پیدا می‌کند که در آنجا اجتماعات علمی قوی وجود داشته باشد؛ در دانشگاه‌های ما گروه‌های علمی متأسفانه هیچ‌کدام کارکرد اجتماعات علمی را ندارند و صرفاً محلی برای توزیع واحدهای درسی و پایان‌نامه‌ها هستند. خود من سال‌ها در گروه جامعه‌شناسی دانشگاه تهران که یکی از گروه‌های مرجع این رشته است، عضو بودم ولی دریغ از اینکه یک فرصتی در زمان برگزاری این گروه‌ها ایجاد شود و مثلاً راجع به کتابی، اندیشه‌ای، مطلبی، یافته جدیدی، گفت‌وگو و بحث شود. انجمن‌های علمی به نظر می‌رسد می‌توانند این نقص را برطرف کنند». به گفته او، اما ضعیف‌ترشدن مدت اجتماع و جامعه پژوهندی در ایران بر این کارکرد مهم انجمن‌های علمی تأثیر مستقیم گذاشته است؛ این کارکرد مهم انجمن‌های علمی باید هم حافظ استقلال و پویایی رشته جامعه‌شناسی باشد و هم به مسائل عینی جامعه پاسخ بدهد: «انجمن‌های علمی فضا‌های بازتری در مقایسه با دانشگاه‌ها در اختیار دارند و از امکان طرح و تحلیل مسائل روز و آنچه در نظر برخی حاشیه‌های ناامن تلقی می‌شود، بیشتر برخوردارند؛ چراکه وظیفه دارند به مردم پاسخ‌گو باشند. انجمن جامعه‌شناسی ایران به‌عنوان نهاد علمی و مدنی باید تلاش کند میان دانشگاه و جامعه پل ارتباطی ایجاد کند. باید همواره بکوشد علم جامعه‌شناسی را از اتاق‌های دسترس‌ناپذیر دانشگاهی و از حاشیه به متن گفت‌وگوهای اجتماعی بازگرداند». این استاد دانشگاه اما می‌گوید مشکلات ساختاری درونی این انجمن و همین‌طور مشکلات ناشی از ساختار کلی نظام علمی کشور بر فعالیت‌ها تأثیر مستقیم گذاشته است: «در سطح درونی، محدودیت منابع مالی و اداری، کمبود نیروی اجرایی ثابت و حرفه‌ای و دشواری در تداوم ارتباط فعال با اعضا، ازجمله موانعی هستند که روند برنامه‌ریزی و اجرای پروژه‌ها را کند می‌کنند. افزون بر این، تمرکز فعالیت‌ها در تهران و کمبود امکانات در شعب استانی، موجب شده ظرفیت علمی جامعه‌شناسان در سراسر کشور به‌طور کامل به کار گرفته نشود. منابع مالی انجمن محدود و ناکافی هستند، از نظر استقرار، دفتر مرکزی ما هنوز در محل دانشکده علوم اجتماعی دانشگاه تهران است و انجمن از خود فضای فیزیکی مستقلی ندارد. اما موانع بیرونی نیز تأثیر عمیقی دارند. آن‌طور که گفتیم علوم اجتماعی در کشور ما هنوز در جایگاه بایسته خود در تصمیم‌گیری‌های کلان قرار نگرفته است. نگاه سیاست‌گذاران به پژوهش‌های اجتماعی گاه ایزراری و کوتاه‌مدت است؛ درحالی‌که جامعه‌شناسی به درک بلندمدت از تغییرات اجتماعی نیاز دارد. نبود حمایت‌های پایدار در جهت توسعه پژوهش‌ها، محدودیت در دسترسی به داده‌ها به‌ویژه داده‌های مهمی که مهر محرمانه می‌خورند و محدودیت‌هایی که گاه در ارتباط با برگزاری نشست‌های با موضوعاتی که «حساس» یا «امنیتی» تلقی می‌شوند و ممانعت از دعوت از برخی صاحب‌نظرانی که باید از فیلترهای خاصی عبور کند، بر فعالیت‌های انجمن سایه افکنده‌اند». به گفته رئیس انجمن جامعه‌شناسی، «این انجمن تاکنون بیشتر بر منابع درون‌زا مانند حق عضویت، برگزاری دوره‌های آموزشی و راه‌های همکاری در پروژه‌های پژوهشی متکی بوده است. باین حال، روشن است که برای تداوم و گسترش فعالیت‌ها، نیاز به منابع پایدار و شفاف داریم. انجمن در سال‌های اخیر رویکرد خود را به سمت جلب حمایت‌های نهادی و غیردولتی سوق داده است تا بتواند استقلال مالی و در نتیجه استقلال فکری و اعتبار خود به‌عنوان نهاد مدنی را حفظ کند». یکی از مهم‌ترین معضلات انجمن در سال اخیر بسته‌شدن منابع از مدتی نامد آمد که چنین قراردی بازپس‌گیری فضای آموزش توسط شهرداری تهران در مرداد ۱۴۰۳ است، رئیس انجمن جامعه‌شناسی، بازتأسیس این مرکز را جزء اهداف انجمن می‌داند: «مرکز آموزش انجمن، قبل از بسته‌شدن مکان فیزیکی‌اش که چند سال پیش توسط شهرداری وقت تهران در اختیار انجمن جامعه‌شناسی ایران قرار گرفته بود و سال گذشته با تعطیلی اجباری از سوی شهرداری اموال جدید مواجه شد، در سال‌های گذشته تجربه‌های موفقی در برگزاری کلاس‌ها و کارگاه‌های علمی متنوع داشت. اخیراً، با توجه به خلأ و نیازی که برای افتتاح مجدد آن احساس می‌شد، هیئت‌مدیره دوره قبل انجمن، از گروهی از جوانان توانمند و مستعد دعوت کردند که عهده‌دار اداره این بخش از زیرمجموعه‌های انجمن شوند».



گزارش «شرق» از تخلیه ساختمان، بی‌پولی و فشارهای وارده به یک ساز و کار دانشگاهی

روزگار سخت انجمن جامعه‌شناسی

«ما در کشوری زندگی می‌کنیم که متأسفانه هرچه جلوتر آمدیم، اجتماع و جامعه شهروندی ضعیف‌تر شده است. اجتماعات علمی در کشورهای توسعه‌یافته شکل می‌گیرد چون بسترهای مورد نیاز آن از جمله آمادگی افراد و نهادهای مدنی متکثر وجود دارد. در کشور ما متأسفانه عرصه‌های دیگر فعالیت‌های مدنی می‌شود خصوصاً در رشته‌هایی مثل جامعه‌شناسی، مداخلات علمی انتظارات صنفی، حزبی و کارکردهای متکثر مرتبط با آسیب‌های اجتماعی می‌رود و در نتیجه فعالیت‌های علمی انجمن مورد فشار و افت قرار می‌گیرد». این استاد جامعه‌شناسی بر نقش حاکمیت نیز تأکید دارد: «در کشور ما هر فعالیتی یک نسبتی با مسائل سیاسی جامعه پیدا می‌کند، این مسئله باعث می‌شود خصوصاً در رشته‌هایی مثل جامعه‌شناسی، مداخلات و محدودیت‌های مختلفی ایجاد شود. برای مثال دفتر انجمن جامعه‌شناسی سال‌هاست در دانشکده علوم اجتماعی دانشگاه تهران قرار دارد و این نبود استقلال در داشتن مکان که گریبان‌گیر بسیاری از نهادهای مدنی است، باعث کاهش استقلال و آزادی انجمن‌ها و نهادهای مدنی شده است». معیدفر در سال ۱۴۰۳ با هنگام بسته‌شدن مرکز آموزش‌های انجمن جامعه‌شناسی توسط شهرداری، رئیس انجمن بود: «متأسفانه وابستگی در چنین امکاناتی، باعث شده است فعالیت‌های انجمن در دوره‌های مختلف مورد قبض و بسط قرار بگیرد. این مرکز که جریان‌ساز بود و آموزش جامعه‌محور ارائه می‌داد در شورای شهر و با تعامل شهردار وقت در سال ۹۲–۹۳ دارای مکان شد و شروع به فعالیت کرد. اما متأسفانه شهرداری تهران در دوره جدید آن را تعطیل کرد و ما با مجموعه مشکلاتی مواجه شدیم. اموال انجمن در انبارهای شهرداری سرگردان مانده و دست به دست می‌شود. ما در دولت قبل، حتی دفتر مرکزی انجمن در دانشکده علوم اجتماعی را نیز در اختیار نداشتیم و تنها دبیرخانه فعال بود». معیدفر می‌گوید در حال حاضر نیز انجمن با مشکلات متعددی روبه‌روست: «ما در دوره دولت جدید فرصتی برای برگزاری نشست و برنامه در دفتر انجمن در دانشکده علوم اجتماعی دانشگاه تهران پیدا کرده‌ایم، اما هنوز با مشکلاتی روبه‌رو هستیم. حراست دانما ما را مورد بازخواست قرار می‌دهد و ما هر روز به‌جای اینکه به فکر برنامه‌ها باشیم، باید پاسخ‌گوی حراست و نهادهای مختلف شویم».

حلقه «وفاق» تا کجاست؟

در بند ۵ اصل سوم قانون اساسی درباره وظایف دولت گفته شده: «دولت موظف به بالابردن سطح آگاهی‌های عمومی در همه زمینه‌ها با استفاده درست از مطبوعات، رسانه‌های گروهی و دیگر وسایل است». همین‌طور در اصل ۲۶ قانون اساسی به شکل مشخص به آزادی تشکله‌ها، احزاب، جمعیت‌ها و انجمن‌های غیردولتی مشروط به اصول استقلال، آزادی، وحدت ملی، موازین اسلامی و اساس جمهوری اسلامی تأکید شده است. اقدامات متعدد شهرداری تهران در تصرف فضاهای متعلق به تشکل‌ها و نهادهای مدنی و علمی، فشار بر انجمن‌ها و تشکل‌های مستقل برای تغییر رویکرد خود و همین‌طور تأسیس انجمن‌ها و نهادهای جعلی برای جایگزینی با نهادهای بسته‌شده، همه و همه بر ضد قانون اساسی ایران و اصول مرتبط با آزادی‌های مدنی و شهروندی است. «انجمن جامعه‌شناسی ایران» یکی از دهه‌ها صدها نهاد و تشکلی است که در سال‌های اخیر توسط نهادهای مختلف

سعید معیدفر، رئیس پیشین انجمن؛ ما در دوره دولت جدید فرصتی برای برگزاری نشست و برنامه در دفتر انجمن دانشکده علوم اجتماعی دانشگاه تهران پیدا کرده‌ایم، روبه‌رو هستیم، حراست دانما ما را مورد بازخواست قرار می‌دهد و ما هر روز به جای اینکه به فکر برنامه‌ها باشیم، باید پاسخ‌گوی حراست و نهادهای مختلف شویم

آموزش رایگان «کمک‌های اولیه» در مدارس

ایسنا: سخنگوی جمعیت هلال‌احمر از آمادگی این جمعیت برای ارائه آموزش‌های مختلف کمک‌های اولیه در مدارس خبر داد.

مجتبی خلدی ادامه داد: «آگاهی و آموزش مؤلفه‌های بسیار مهمی در هنگام مواجهه با حوادث طبیعی مانند سیل و زلزله هستند. اگر هر فردی بداند که در مواجهه با این حوادث باید چه اقدامی انجام دهد که جان خود و دیگران را نجات دهد، قطعاً این مسئله باعث می‌شود میزان مرگ‌ومیر و مجروحیت در این نوع حوادث کاهش یابد».

او با اشاره به اهمیت آموزش در مدارس افزود: «در کشور بیش از ۱۰ میلیون دانش‌آموز در حال تحصیل هستند که اگر این افراد آموزش ببینند و بداندند چه اقداماتی باید در حوادث مختلف انجام دهند، کمک بزرگی به سیستم امداد و نجات کشور می‌شود و این موضوع در کاهش آمارهای مصدومان و قربانیان حوادث نیز مؤثر است». خلدی گفت: «این آموزش نیازمند یک حرکت جمعی است؛ به همین ترتیب اعلام می‌کنم که جمعیت هلال‌احمر این آمادگی را دارد که آموزش‌های مختلفی مثل کمک‌های اولیه، اقدامات قبل و بعد از حوادث طبیعی و… را در مدارس برای دانش‌آموزان ارائه کند».

او در پاسخ به این سؤال که چگونه این اقدام قابل انجام است؟ افزود: «مدیران مدارس می‌توانند با روابط‌عمومی یا معاونت آموزش جمعیت هلال‌احمر ارتباط برقرار کرده تا کارشناسان ما برای آموزش به مدرسه اعزام شوند. قطعاً این آموزش‌ها برای مدارس رایگان است و هدف ما فقط افزایش سطح آگاهی کودکان و نوجوانان است».

نوع جدید ویروس آنفلوانزا در راه است

ایلتا: استاد دانشگاه علوم پزشکی تهران گفت: «هر سال ۱۰ هزار یک نوع جدیدی از ویروس آنفلوانزا ظهور می‌کند و واکسن بر آن چندان تأثیر نخواهد داشت و در دنیا گسترش می‌یابد».



مینو محرز، متخصص بیماری‌های عفونی ادامه داد: «پیش از این نیز هر ۱۰ سال یک بار آنفلوانزا جدید داشتیم اما این بار ابتدا ویروس کووید ظهور کرد و اکنون آنفلوانزای نوع A نیز به آن افزوده شده است. افرادی که واکسن زده‌اند نیز به این ویروس مبتلا می‌شوند اما حداقل زدن واکسن باعث می‌شود که بیماری به شکل خفیف‌تری بگیریم».

این استاد دانشگاه علوم پزشکی تهران ادامه داد: «علائم این بیماری شامل سرماخوردگی، تب و لرز، درد استخوان و درد شدید بدن است. بهتر است در صورت امکان واکسن بزنیم در غیر این صورت، همان اصول که همواره برای جلوگیری از عفونت‌ها توصیه می‌شود، شامل زدن ماسک و شستن دست‌ها قبل از اینکه بخواهیم به دهان و چشم‌هایمان دست بزنیم، الزامی است».

او افزود: «همچنین توصیه ما این است که وقتی کسی بیمار می‌شود و بجهاش سرما می‌خورد و خارش بد می‌شود، اگر وضعیتش وخیم‌تر شود، او را به مدرسه نفرستند؛ زیرا ممکن است با این کار دانش‌آموزان زیادی را هم مبتلا کنند». این متخصص بیماری‌های عفونی گفت: «هنوز در ایران گزارش‌ی از موارد ابتلا به این نوع جدید ویروس آنفلوانزا مشاهده نشده است. در برخی نقاط دنیا، کشورهایی که فصل زمستان را پشت سر گذاشتند، این نوع جدید ویروس آنفلوانزا فراگیر شد و تعداد مبتلایان در آنجا افزایش یافته است. اکنون این ویروس دوباره به کشورهای دیگر که وارد فصل سرما می‌شوند، منتشر می‌شود».